
BIESIADOWANIE (6) *sb n*

Pierwsze e oraz oba a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg N biesiadowani(e) (4). ◇ D biesiadowaniu (1). ◇ I biesiadowani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn s.v. biesiada, Linde brak.

Ucztownie, uczestniczenie w biesiadzie; hulanka; epulatio Mącz, Cn; comessatio, perpotatio Mącz; accubatio epularis amicorum, compotatio, concoenatio, dominium, polluctura, polluctum, sodalitium, symposium Cn (6) : Zymá która ku prożnowaniu/żywianiu y biesiadowaniu dofić czáfu ma. Mącz 144b; Multum obest sanitati continua perpotatio Wiele szkodzi zdrowiu wítawiczne biesiadowanie. Mącz 430b, 100a, 107b, 316c; ktoby naywięcey czáfu tráwić zwykł/ graniem/ biesiadowaniem/ niewiem coby Potym zacnego ná wrzędzie będąc ípráwić mogł. ModrzBaz [41].

Cf BIESIADA, BIESIADOWAĆ

ZZie